

Rolnummers 963, 964 en 966
Arrest nr. 44/96 van 12 juli 1996

A R R E S T

In zake: de vorderingen tot gedeeltelijke schorsing van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 22 december 1995 tot wijziging van sommige bepalingen van titel I en titel II van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit de voorzitters L. De Grève en M. Melchior, en de rechters L.P. Suetens, H. Boel, L. François, P. Martens, J. Delruelle, G. De Baets, E. Cerexhe, H. Coremans, A. Arts en R. Henneuse, bijgestaan door de griffier L. Potoms, onder voorzitterschap van voorzitter L. De Grève,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

* *

I. *Onderwerp van de vorderingen*

Bij verzoekschriften die aan het Hof zijn toegezonden bij op 5 en 6 juni 1996 ter post aangetekende brieven en ter griffie zijn ingekomen op 6 en 7 juni 1996, hebben respectievelijk R. Casteleyn, wonende te 9570 Lierde, Steenweg 164, J. Ceuleers, wonende te 3070 Kortenberg, Gemeentebroek 9, en K. Borms, wonende te 3140 Keerbergen, Haachtsesteenweg 98, een vordering tot gedeeltelijke schorsing ingesteld van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 22 december 1995 tot wijziging van sommige bepalingen van titel I en titel II van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995 (bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 12 januari 1996).

Bij dezelfde verzoekschriften vorderen de verzoekers eveneens de gedeeltelijke vernietiging van dezelfde bepalingen.

II. De rechtspleging

Bij beschikkingen van 6 en 7 juni 1996 heeft de voorzitter in functie voor ieder van de zaken de rechters van de zetel aangewezen overeenkomstig de artikelen 58 en 59 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof.

De rechters-verslaggevers hebben geoordeeld dat er geen aanleiding was om in de respectieve zaken artikel 71 of 72 van de organieke wet toe te passen.

Bij beschikking van 13 juni 1996 heeft voorzitter L. De Grève de zaken voorgelegd aan het Hof in voltallige zitting.

Bij beschikking van dezelfde dag heeft het Hof in voltallige zitting de zaken samengevoegd.

Bij beschikking van 13 juni 1996 heeft het Hof de dag van de terechtzitting bepaald op 27 juni 1996.

Van die laatste beschikking evenals van de beschikking tot samenvoeging is kennisgegeven aan de in artikel 76 van de organieke wet vermelde autoriteiten alsook aan de verzoekers bij op 14 juni 1996 ter post aangetekende brieven.

Op de openbare terechtzitting van 27 juni 1996 :

- zijn verschenen :

. Mr. L. De Bruyn, advocaat bij de balie te Gent, voor de verzoekers;

. Mr. J. Bouckaert, advocaat bij de balie te Brussel, voor de Vlaamse Regering;

. hebben de rechters-verslaggevers H. Boel en E. Cerexhe verslag uitgebracht;

- zijn de voornoemde advocaten gehoord;

- zijn de zaken in beraad genomen.

De rechtspleging is gevoerd overeenkomstig de artikelen 62 en volgende van de organieke wet, die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Hof.

III. *In rechte*

- A -

Ten aanzien van de ontvankelijkheid

A.1.1. De verzoeker in de zaak met rolnummer 963 is geboren op 27 april 1933. Hij trad in dienst van de B.R.T.N. op 27 december 1957. Op 1 april 1959 werd hij benoemd tot labotechnicus, op 1 september 1966 tot eerste labotechnicus, op 1 juni 1973 tot cheftechnicus labo, op 1 december 1979 tot groepschef en op 1 januari 1990 tot dienstchef. Op 1 juni 1994 werd hij benoemd tot adviseur-dienstchef.

Door de bestreden bepalingen en de daaropvolgende uitvoeringsbesluiten zal het ambt dat hij bekleedt worden opgeheven en is hij verplicht op pensioen gesteld.

A.1.2. De verzoeker in de zaak met rolnummer 964 is geboren op 12 april 1935. Hij trad op 16 maart 1965 als journalist in dienst van de B.R.T.N. Hij werd op 16 juni 1966 tot journalist benoemd en op 1 juli 1971 tot eerstaanwezend journalist in het kader van de vlakke loopbaan. Hij werd op 1 december 1974 benoemd tot redactiesecretaris. Op 1 juni 1989 werd hij benoemd tot directeur-generaal televisie, waarbij hij onmiddellijk geconfronteerd werd met belangrijke verschuivingen in het medialandschap, alsook met de houding van de politieke overheden daartegenover.

Door de bestreden bepalingen en de daaropvolgende uitvoeringsbesluiten is hij op 1 maart 1996 verplicht op pensioen gesteld.

A.1.3. De verzoeker in de zaak met rolnummer 966 is geboren op 22 juli 1936. Hij trad op 1 november 1962 in dienst van de B.R.T.N. als radio-journalist. Hij werd in het kader van de vlakke loopbaan op 1 mei 1964 benoemd tot journalist en op 1 mei 1969 tot eerstaanwezend journalist. Op 1 november 1977 werd hij benoemd tot hoofdjournalist, op 1 april 1979 tot redactiesecretaris en op 1 maart 1988 tot hoofdredacteur. Op 1 juli 1994 kreeg hij de leiding van de nieuwsdienst, waar zich, door zijn aanpak, een nieuwe dynamiek ontwikkelt.

Door de bestreden bepalingen en de daaropvolgende uitvoeringsbesluiten zal de verzoeker op 1 augustus 1996 verplicht op pensioen worden gesteld.

Ten aanzien van de vorderingen tot schorsing

De middelen

A.2.1. De verzoekers voeren twee middelen aan.

A.2.2. Luidens het eerste middel is het bestreden decreet aangenomen met miskenning van de artikelen 2 en 48 van het koninklijk besluit van 26 september 1994 tot bepaling van de algemene principes van het administratief en geldelijk statuut van de rijksambtenaren die van toepassing zijn op het personeel van de diensten van de Gemeenschaps- en Gewestregeringen en van de Colleges van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en van de Franse Gemeenschapscommissie, alsook op de publiekrechtelijke rechtspersonen die ervan afhangen.

Artikel 48 van vermeld koninklijk besluit bepaalt dat niemand zijn hoedanigheid van ambtenaar kan verliezen vóór de normale leeftijd van de inruststelling, behalve in de gevallen bepaald door de pensioenwetgeving of in de gevallen bepaald door het besluit. Als normale leeftijd van de inruststelling geldt de leeftijd van vijfenzestig jaar. De in het bestreden decreet vervatte bevoegdheidsdelegatie aan de gedelegeerd bestuurder (artikel 8) en aan de Vlaamse Regering (artikelen 12 en 13) is eveneens in strijd met de vermelde bepaling en, vanwege het zeer ruime karakter ervan, met het legaliteitsbeginsel.

Artikel 2 van vermeld koninklijk besluit bepaalt dat aan de personeelsbehoeften uitsluitend wordt voldaan door ambtenaren die aan het besluit onderworpen zijn. Niettemin kunnen bij arbeidsovereenkomst personen in dienst genomen worden : a) om aan uitzonderlijke en tijdelijke personeelsbehoeften te voldoen, hetzij voor in de tijd beperkte acties, hetzij voor een buitengewone toename van het werk; b) om ambtenaren te vervangen die hun betrekking niet of slechts deeltijds bekleden; c) om bijkomende of specifieke opdrachten te vervullen, waarvan de lijst vooraf wordt bepaald door elke uitvoerende macht. De omzetting van de statutaire naar de contractuele tewerkstellingsvorm van de huidige personeelsleden kan niet door die bepaling worden gesteund. Ook de vervanging van het huidige statutair personeel door nieuw contractueel personeel is in strijd met de vermelde bepaling. Er wordt een oneigenlijk gebruik gemaakt van de mogelijkheid tot contractuele aanwerving.

A.2.3. Luidens het tweede middel schendt het bestreden decreet de artikelen 10 en 11 van de Grondwet. *In casu* wordt het ambt opgeheven van de personeelsleden van de B.R.T.N. die een ambt bekleden vanaf rang 13, behalve als die rang verkregen is door bevordering in de vlakke loopbaan, tot en met rang 15 en/of een functie uitoefenen die overeenstemt met de rangen 13 tot en met 15. Die bepalingen zijn in drieërlei opzicht discriminerend.

Een eerste discriminatie is het gevolg van het feit dat enkel de ambten van de rangen 13 tot en met 15, of de functies behorende tot die rangen, worden opgeheven. Er zijn geen objectieve redenen die een dergelijke discriminatie kunnen verantwoorden, noch ten aanzien van de andere rangen en functies binnen de B.R.T.N., noch ten aanzien van de gehele administratie. Een verantwoording kan noch in budgettaire overwegingen, noch in kwalitatieve motieven worden gevonden. De vacante plaatsen worden immers opnieuw ingevuld, statutaire ambtenaren komen eventueel opnieuw in een contractuele positie met als weddebepalend element het opentrekken van de markt, het spel van vraag en aanbod en dergelijke. Minder ervaren elementen nemen de plaats in van degelijke krachten. Kwalitatieve aspecten mogen bovendien niet spelen omdat iedere ambtenaar recht heeft op een individuele beoordeling. Door een dergelijke algemene maatregel zijn goede krachten de dupe. Onbekwame krachten kunnen door het oordeelkundig aanwenden van het evaluatiesysteem verwijderd worden, conform de bepalingen van het personeelsstatuut, meer bepaald via ambtsopheffing in het belang van de dienst. Die vorm van ambtsopheffing garandeert trouwens een procedure van wedertewerkstelling met de zekerheid dat de betrokkenen gedurende twee jaar hun volle wedde bleven behouden. Ook die waarborgen kunnen de betrokken personeelsleden niet of niet ten volle genieten.

Een tweede discriminatie vloeit voort uit het feit dat de personeelsleden behorende tot de rangen 13 tot en met 15 die de leeftijd van zestig jaar bereiken verplicht op pensioen worden gesteld, terwijl ambtenaren in andere overheidsdiensten over de mogelijkheid beschikken tot vijftenzestig jaar te blijven werken. Juist door de opheffing van de statutaire betrekkingen kan voor die maatregel geen objectieve verantwoording bestaan, nu hen de mogelijkheid van een contractuele heraanstelling ontnomen wordt, terwijl de personeelsleden die de leeftijdsgrens van zestig jaar nog niet bereikt hebben wel over die mogelijkheid beschikken. Er is evenmin een rechtsgeldig motief voor het verschil in behandeling tussen diegenen die tot rang 13 behoren en een nieuw beperkt contract in het leidinggevend kader zouden tekenen en die ingevolge het decreet op zestig jaar gepensioneerd zullen worden en personen die bij de inwerkingtreding van het decreet nog niet tot rang 13 behoorden en bijgevolg niet op zestig jaar verplicht gepensioneerd worden. De stelling dat de loonkosten dienen te worden verminderd wordt tegengesproken door de contractuele aanwervingen die niet noodzakelijk minder zullen kosten dan de statutaire. Dat er zou gestreefd worden naar verjonging dient in ieder geval gerelativeerd te worden, onder meer door de recente aanstelling van de leden van het directiecomité.

Zelfs na de verplichte pensionering blijft de discriminatie bestaan. De mogelijkheid tot contractuele tewerkstelling is niet gegrond op objectieve maatstaven en derhalve niet voor iedereen gelijk.

Het gelijkheidsbeginsel is geschonden. De door de bestreden bepalingen aangewende maatregelen zijn duidelijk onevenredig met de beoogde doelstelling.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

A.3.1. Wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft voert de verzoeker in de zaak met rolnummer 963 aan dat hij ontegensprekelijk een niet te herstellen nadeel lijdt door de bestreden bepalingen. Door de handelwijze van de overheid wordt hij in zijn loopbaan en in zijn rechtmatige verwachtingen gefnuikt. De verzoeker is in een fase gekomen dat hij de inzet die hij betoond heeft gedurende zijn actieve loopbaan gehonoreerd zou moeten zien. De bestreden maatregel valt voor de verzoeker niet alleen tegen op pecuniair vlak, moreel is het voor hem onaanvaardbaar op een dergelijke onverwachte en abrupte wijze met het einde van zijn loopbaan te worden geconfronteerd. De verzoeker heeft zijn functie steeds met veel inzet en dynamisme uitgeoefend. Hij kan niet aanvaarden dat hij nu op pensioen wordt gesteld ten gevolge van een maatregel die wordt verdedigd als noodzakelijk om de kwaliteit te verbeteren. Het door de verzoeker geleden nadeel is evident. Een arrest ten gronde zal hem niet de mogelijkheid bieden zijn functie opnieuw te mogen uitoefenen. De tussenliggende periode zal te lang zijn om opnieuw de draad op te nemen.

A.3.2. De verzoeker in de zaak met rolnummer 964 voert aan dat de bestreden maatregel hem een onherstelbaar nadeel toebrengt, zowel van materiële als van morele aard. Het valt de verzoeker zeer zwaar op een dergelijke onverwachte wijze met het einde van zijn loopbaan geconfronteerd te worden. Hij bekleedde sinds 1 juni 1989 de functie van directeur-generaal. Hij zag zich bij zijn aanstelling geconfronteerd met ingrijpende wijzigingen in het medialandschap en de daarbij horende specifieke moeilijkheden. De verzoeker heeft de hem toevertrouwde taak met veel inzet en beleidsverantwoordelijkheid waargenomen, daarin niet steeds gesteund door de politieke overheid. Hij vindt het des te moeilijker nu te moeten vaststellen dat de bestreden bepalingen worden geïnterpreteerd als het zich ontdoen van een onbekwaam kader. De verzoeker meent het tegendeel te hebben bewezen. Moreel raakt het hem te worden beschouwd als « te oud », dit terwijl de leiding nu wordt overgedragen aan personen die slechts enkele jaren jonger zijn. Het nadeel dat de verzoeker treft is door de aard van de bestreden maatregel evident. Enkel een procedure ten gronde zal hem niet de mogelijkheid bieden zijn functie te hervatten. De tussenliggende periode zal te lang zijn om de draad weer op te nemen.

A.3.3. De verzoeker in de zaak met rolnummer 966 voert aan dat de bestreden maatregel hem een onherstelbaar nadeel berokkent, dat zowel van materiële als van morele aard is. Moreel valt het de verzoeker zeer zwaar op een dergelijke onverwachte en abrupte wijze met het einde van zijn loopbaan geconfronteerd te worden. Hij oefende de functie van hoofd van de B.R.T.N.-nieuwsdienst uit met veel dynamisme en initiatief en hij was de drijvende kracht achter de meeste nieuwe projecten (« Ter Zake », « Nachtjournaal ») en realisaties. Hij ontving dan ook veel lovende kritieken op het door hem en zijn ploeg gerealiseerde werk. Het is moeilijk aanvaardbaar dat dergelijke prestaties niet gehonoreerd worden, doch integendeel bestraft. Moreel laakbaar vindt hij het feit dat de bestreden beslissing wordt uitgelegd als het zich ontdoen van een totaal onbekwaam kader. Hij meent het tegendeel te hebben bewezen. Onaanvaardbaar lijkt het hem de gerealiseerde projecten niet verder te kunnen begeleiden en bij te sturen. Moreel raakt het hem te worden beschouwd als « te oud », dit terwijl de leiding nu wordt overgedragen aan personen die slechts enkele jaren jonger zijn. Het nadeel dat de verzoeker treft is door de

aard van de bestreden maatregel evident. Enkel een procedure ten gronde zal hem niet de mogelijkheid bieden zijn functie te hervatten. De tussenliggende periode zal te lang zijn om de draad weer op te nemen. Daarenboven vindt hij het zeer erg op de leeftijd van zestig jaar afgeschreven te worden. Juist nu de overheid blijkbaar werk wil maken van een dynamisch mediabeleid en de verzoeker mogelijkheden zou krijgen die vroeger ondenkbaar waren, wordt hij op een zijspoor gezet.

- B -

Ten aanzien van de omvang van de vordering tot schorsing

B.1.1. De verzoekers vorderen de schorsing en de vernietiging van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 22 december 1995 tot wijziging van sommige bepalingen van titel I en titel II van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995.

Evenwel voeren de verzoekers uitsluitend middelen aan tegen de artikelen 8, 12 en 13 van het decreet.

Het Hof, dat de omvang van de vordering moet bepalen aan de hand van de inhoud van het verzoekschrift, stelt vast dat de vorderingen beperkt zijn tot vermelde bepalingen.

B.1.2. De bestreden bepalingen luiden :

« Art. 8. Artikel 15 van dezelfde decreten wordt vervangen door wat volgt :

' Artikel 15. § 1. De gedelegeerd bestuurder is bevoegd voor alle aangelegenheden die niet overeenkomstig artikel 13, § 1, ressorteren onder de bevoegdheid van de raad van bestuur, alsook voor het dagelijks bestuur van de instelling.

De gedelegeerd bestuurder is ook belast met de voorbereiding en de uitvoering van de beslissingen van de raad van bestuur. Hij neemt met raadgevende stem deel aan alle vergaderingen van de raad van bestuur.

§ 2. De gedelegeerd bestuurder stelt de organisatiestructuur vast. Hij heft het ambt op van de personeelsleden die een ambt bekleden van de rangen 13, behalve als deze rang bekomen is door bevordering in de vlakke loopbaan, tot en met 15 en/of een functie uitoefenen die overeenstemt met de rangen 13 tot en met 15.

§ 3. In afwijking van artikel 13, § 1, 3°, stelt de gedelegeerd bestuurder, om redenen van

reorganisatie van de dienst, de verordenende maatregelen vast betreffende de administratieve en financiële situatie van de personeelsleden wier ambt overeenkomstig § 2 werd opgeheven.

Hij verklaart de nieuwe, door hem vast te stellen betrekkingen van het middenkader vacant, selecteert en werft de kandidaten voor die betrekkingen. De aangeworven kandidaten worden met een arbeidscontract tewerkgesteld.

De statutaire personeelsleden die in uitvoering van het voorgaande lid contractueel worden tewerkgesteld, behouden voor de volledige duur van hun contractuele tewerkstelling de statutaire en pecuniaire toestand die zij hadden bij aanvang van hun contractuele tewerkstelling, tenzij zij daar bij de ondertekening van de overeenkomst van afzien.

§ 4. In afwachting van de vaststelling van de regels bedoeld in artikel 13, § 1, 3°, oefent de gedelegeerd bestuurder de bevoegdheden uit die door het administratief en geldelijk statuut dat van kracht is op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit artikel, zijn toegewezen aan de administrateur-generaal, de raad van bestuur of de vaste commissie.

§ 5. De gedelegeerd bestuurder vertegenwoordigt de instelling in gerechtelijke en buitengerechtelijke handelingen. '

[...]

Art. 12. § 1. De ambten van administrateur-generaal en directeurs-generaal worden opgeheven.

§ 2. De Vlaamse regering regelt de administratieve en geldelijke situatie van de in deze ambten benoemde personen.

Art. 13. De Vlaamse regering wordt gemachtigd het decreet van 13 juli 1994 betreffende de rustpensioenen toegekend aan de vastbenoemde personeelsleden van de Nederlandse Radio en Televisieuitzendingen in België, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap, en betreffende de overlevingspensioenen toegekend aan de rechtverkrijgenden van die personeelsleden, aan te vullen met bijzondere bepalingen ten einde :

1° te garanderen dat de personeelsleden bedoeld in artikelen 15, § 2, tweede zin van de gecoördineerde decreten en van artikel 12 van dit decreet, waarvan de statutaire tewerkstelling wordt omgezet in een contractuele tewerkstelling, voor zichzelf en hun rechthebbenden een globaal pensioeninkomen zullen bekomen alsof zij in statutair verband waren gebleven.

2° te voorzien in een verplichte pensionering op de leeftijd van 60 jaar voor de personen bedoeld in de artikelen 15, § 2, tweede zin van de gecoördineerde decreten en van artikel 12 van dit decreet, mits hun pensioen wordt berekend als waren zij tot op de leeftijd van 65 jaar in dienst gebleven.

Die bijzondere bepalingen worden binnen de maand ter bekrachtiging aan de Vlaamse Raad voorgelegd. »

B.1.3. Artikel 12, § 2, van het bestreden decreet werd uitgevoerd bij besluit van de Vlaamse

Regering van 31 januari 1996 tot regeling van de administratieve en geldelijke situatie van de administrateur-generaal en de directeurs-generaal van de Nederlandse Radio- en Televisie-uitzendingen in België, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap, bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 9 februari 1996.

Artikel 13 van het bestreden decreet werd uitgevoerd bij besluit van de Vlaamse Regering van 31 januari 1996 tot wijziging van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de rustpensioenen toegekend aan de vastbenoemde personeelsleden van de Nederlandse Radio- en Televisie-uitzendingen in België, omroep van de Vlaamse Gemeenschap, en betreffende de overlevingspensioenen toegekend aan de rechtverkrijgenden van die personeelsleden, bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 9 februari 1996. Dat besluit werd bekrachtigd bij decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 2 april 1996, bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 19 april 1996. Het decreet bepaalt dat het eerdervermelde besluit van de Vlaamse Regering van 31 januari 1996 tot wijziging van het decreet van 13 juli 1994 en het decreet zelf uitwerking hebben met ingang van 12 februari 1996.

Ten aanzien van artikel 20, 1°, van de bijzondere wet van 6 januari 1989

B.2. Naar luid van artikel 20, 1°, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof dient aan twee grondvoorwaarden te zijn voldaan opdat tot schorsing kan worden besloten :

- de middelen die worden aangevoerd moeten ernstig zijn;
- de onmiddellijke uitvoering van de bestreden maatregel moet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kunnen berokkenen.

Daar de twee voorwaarden cumulatief zijn, leidt de vaststelling dat één van die voorwaarden niet is vervuld tot verwerping van de vordering tot schorsing.

Ten aanzien van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

B.3.1. De verzoekers voeren aan dat de bestreden bepalingen hun een ernstig en onherstelbaar nadeel berokkenen van zowel materiële als morele aard (A.3.1-A.3.3).

B.3.2. De verzoekers beroepen zich in de eerste plaats op het financiële nadeel dat verbonden is aan hun voortijdige inruststelling.

In geval van vernietiging van de bestreden bepalingen kan dat financiële nadeel evenwel volledig worden hersteld. Het door de verzoekers aangevoerde financiële nadeel is bijgevolg geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel in zoverre het de financiële gevolgen van de vervroegde inruststelling betreft.

B.3.3. De verzoekers beroepen zich ook op het morele nadeel dat het gevolg is van de onverwachte en abrupte beëindiging van hun beroepsloopbaan, die door de betrokkenen wordt aangevoeld als een sanctie voor onbekwaamheid, en de moeilijkheid om de beroepsloopbaan weer op te nemen in geval van vernietiging van de bestreden bepalingen door een arrest ten gronde.

B.4.1. Het ambt van directeur-generaal televisie dat de verzoeker in de zaak met rolnummer 964 bekleedde, werd door artikel 12, § 1, van het bestreden decreet met ingang van 12 februari 1996 opgeheven. Aangezien hij op die dag de leeftijd van zestig jaar had bereikt, werd hij op 1 maart 1996 in ruste gesteld met toepassing van artikel 13 van het bestreden decreet en de ter uitvoering daarvan genomen besluiten.

B.4.2. Met toepassing van artikel 13 van het bestreden decreet en artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 31 januari 1996 « tot wijziging van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de rustpensioenen toegekend aan de vastbenoemde personeelsleden van de Nederlandse Radio- en Televisie-uitzendingen in België, omroep van de Vlaamse Gemeenschap, en betreffende de overlevingspensioenen toegekend aan de rechtverkrijgenden van die personeelsleden », bekrachtigd bij het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 2 april 1996, werd de verzoeker in de zaak met rolnummer 963 met ingang van 1 maart 1996 in ruste gesteld, aangezien hij op 12 februari 1996 de leeftijd van zestig jaar had bereikt.

B.4.3. Met toepassing van artikel 13 van het bestreden decreet en artikel 2 van het voormelde besluit van de Vlaamse Regering zal de verzoeker in de zaak met rolnummer 966 met ingang van 1 augustus 1996 in ruste worden gesteld, aangezien hij op 22 juli 1996 de leeftijd van zestig jaar bereikt.

B.4.4. Mocht blijken dat, zoals de verzoekers stellen, de wijze waarop een einde is gemaakt aan hun functie kan worden beschouwd als zijnde ingegeven door een beweerde onbekwaamheid, dan zou hun morele nadeel niet alleen ernstig, maar ook moeilijk te herstellen zijn. Het Hof stelt evenwel vast dat de betwiste beslissingen passen in het kader van een algemene herstructurering, dat zij deel uitmaken van een geheel van maatregelen, en dat tot de inruststelling is besloten op grond van het objectieve criterium van de leeftijd van de betrokkenen : dit alles toont aan dat het vertrek van de verzoekers redelijkerwijs niet kan worden toegeschreven aan redenen verbonden aan hun persoon.

B.5. Aangezien één van de twee voorwaarden die aan de inwilliging van de vordering tot schorsing zijn gesteld, niet is vervuld, dienen de onderhavige vorderingen te worden verworpen.

Om die redenen,

het Hof

verwerpt de vorderingen tot schorsing.

Aldus uitgesproken in het Nederlands en het Frans, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, op de openbare terechtzitting van 12 juli 1996.

De griffier,

De voorzitter,

L. Potoms

L. De Grève